

Lord Maxwell

Asonance

1. "Lásko má, proč nic neříkáš,
proč vidím stín v očích tvých,
což nevítá tě tvůj rodný dům,
což nejsi rád se mnou sám?
Snad tisíckrát líbal jsi mou tvář,
teď chtěla bych ženou tvou se stát."
"Ach, milá má, jak bych si to přál,
však věř mi, já nesmím zůstat."
2. "Já zabil jsem lorda Johnstona,
snad zločin ten Bůh mi odpustí,
však nenávist mou i důvod znáš,
on vrahem byl otce mého.
Já nad hrobem otce přísahal,
že zákeřnou vraždu potrestám,
dnes přišel den, kdy mi osud přál,
však věř mi, dál musím jít sám."
3. "Teď čeká mě jenom hořký trest
za zločin, jenž sám jsem vykonal,
teď opustit musím otcův dům
a na moře vyplout sám.
Buď sbohem všechno, co jsem znal
a co nejvíc na světě mám rád,
buď sbohem, sladká láska jediná,
věř mi, nesmím s tebou zůstat."
4. "Zde prsten můj s mojí pečetí,
ten z věcí mých byl mi nejdražší,
ten opatruj na památku mou,
už víc tě nespatriím.
Ty jistě jednou pak se vdáš
a to už já nemohu ti dát,
však největší lásku bych ti přál,
věř mi, nesmím s tebou zůstat."
5. Když chladný vítr se z moře zved'
a plachtoví lodi napínal,
lord Maxwell svůj přístav opouštěl
a naposled zpět se díval.
Tam v dálce spatřil svůj rodný hrad
s tou vesničkou, kterou z dětství znával,
teď krvavý závoj všechno smyl,
lord Maxwell s ním navždy zůstal sám ...